

καὶ πρεσβυτῶν φευγόντων τὸν λιμὸν, τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὸν θάνατον. Μυθάνομεν πρὸς τούτοις ὅτι αὐτὸ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὀδηγούμενον ἐκ τῆς πείρας, ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀγορᾶς πλοίων, ἐποῖα τὸ Ἀρχάδιον, ἡ Κρήτη καὶ ἡ Ἑνωσις. Εἶναι δὲ τοῦτο ἄξιον σημειώσεως, διότι κατὰ τῆς Ἀμικριτέτης, ὁμοίως πρὸς τὰ ἀνωτέρω, διετρυφώθησαν πολλὰ καὶ ἀπαίσια ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ὑπουργείου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποῦ ἡγοράσθη!

Δεύτερον πληροφορούμεθα ὅτι εἰ καὶ ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων αὐτῶν περιστάσεων διαταράχθη ἡ συνήθης τάξις τῆς ἐταιρίας, ὅμως ἐν τῷ ἐργοστασίῳ αὐτῆς ἀνεπτύχθη ἐνέργεια ὑπερτέρα ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη· διότι, προστίθῃσι τὸ Συμβούλιον, πλὴν τῶν συνήθων ἐπισκευῶν ἐτοποθετήθησαν οἱ προκατασκευασθέντες λέβητες τῆς Ὀμοιοῖας, κατεσκευάσθησαν καὶ ἐτοποθετήθησαν οἱ λέβητες τῆς Ἰορίας, κατεσκευάσθησαν λέβητες καὶ διὰ τὸ Βυζάντιον, ἐπερατώθησαν οἱ τῆς Καρτερίας καὶ εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι οἱ τῆς Ἐπιανήσου. Ὡστε πάντα τὰ ἀτμόπλοια, πλὴν τῆς Εὐνομίας, θέλουσιν ἔχει νέους λέβητας μετ' οὐ πολὺ.» (σελ. 4.)

Ἐνταῦθα μὴ λησμονήσωμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐνῷ ἄλλοτε λέβητας ἀτμοπλοίων ἡγοράζομεν ἐν Ἀγγλίᾳ, σήμερον χαλκουργοῦνται ἐν Ἑλλάδι.

Ἀλλὰ τὸ ἐργοστάσιον ἐπεχείρησε καὶ ἡγάγεν εἰς αἴσιον πέρας καὶ ἄλλα ἄξια λόγου ἔργα κατεσκεύασε, παραδείγματος χάριν, ῥαβδωτὰ καννόνια ἐξ ὀρειχάλκου, μετεσκεύασεν ἄλλα ἐκ λείων εἰς ῥαβδωτὰ δι' ἐργαλείων χαλκουργηθέντων ἐν αὐτῷ τῷ καταστήματι, ἔχουσε σφαίρας κωνικάς καὶ τὰ τοιαῦτα. Πρὸς τούτοις δὲ ἐχορήγησε τὴν τεχνικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν καὶ εἰς ξένα ἀτμόπλοια ἐμπορικὰ τε καὶ πολεμικὰ ὑπὲρ τὰ δεκαπέντε, καὶ ξέναις ἀτμοκινήτους μηχανὰς κατεσκεύασε. Φρονεῖ δὲ τὸ Συμβούλιον ὅτι τὸ ἐργοστάσιον τελειοποιούμενον θέλει ἐκτελεῖ καὶ ἀνώτερα πολεμικὰ ἔργα.

Ἐτέραν ἀξιολογωτάτην ὑπηρεσίαν χορηγήθεισαν εἰς τὴν πατρίδα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου θεωροῦμεν τὴν τελειοποίησιν μηχανικῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἐργοστασίῳ, χάριν τῆς ὁποίας θέλομεν πᾶσι ἔχοντες ἀνάγκην ξένων. «Ἐξ μαθηταί, λέγει ἡ ἐκθεσις, κατετάχθησαν εἰς διαφόρους κλάδους τοῦ ἐργοστασίου· οἱ δὲ ἀποφοιτήσαντες, Ν. Παπαδόπουλος καὶ Δ. Καλογιάννης ἐλαβον ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν μηχανικῶν κατὰ θάλασσαν· εἰς δὲ μετέβη εἰς Τεργέστην πρὸς ἐντελεστέραν ἐκπίδευσιν, ὅπου εὐδοκίμησας κατὰ τὰς ἐξετάσεις, εἰσῆλθον τεχνίτης εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Τονέλου. Ἄλλοι πάντες μαθηταί κατετάχθησαν εἰς τὴν χορείαν τῶν μηχανικῶν, δύο ἄλλοι ἀπεφοίτησαν ἐκ τοῦ κλάδου τῆς λεβητοποιίας καὶ δύο ἐκ τοῦ κλάδου τοῦ χυτηρίου.» (σελ. 5.)

Κατὰ τὰς εἰσπράξεις ὅμως δὲν φαίνεται ἡ αὐτὴ πρόοδος, ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων ὧν ἐγένετο ἤδη μνεία· προέκυψε μάλιστα ἔλλειμμα ἐκ δρ. 442,855, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὸ ἀρχαιότερον, τὸ ἐκ δρ. 628,508, συγκροτεῖ πρὸς 1,071,364, μέχρι τέλους τοῦ 1867 ἔτους. Ἀλλ' ἀπέναντι αὐτοῦ ὑπάρχει τὸ ἀσφαλιστικὸν κεφάλαιον ἐκ δρ. 699,386 καὶ ἄλλα ποσὰ ὀφειλόμενα τῇ ἐταιρίᾳ, ὥστε τὸ πραγματικὸν ἔλλειμμα ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς εἶναι μόλις δρ. 170,000 (σελ. 7.)

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θορυβεῖ τὸ Συμβούλιον· ἀπ' ἐναντίας πλήρῃ ὄν ἐλπίδων, μίαν μόνην αἰσθάνεται λύπην, ὅτι δὲν ἐπληρώθησαν πολυτελεῖς τόκοι εἰς τοὺς μετόχους, δι' ὃ πολλὰ καὶ δίκαια, λέγει, παράπονα ἐγένοντο. Τί πταίει ὅμως αὐτὸ, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις ὀφείλει τῇ ἐταιρίᾳ ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν; (σελ. 5 καὶ 6.) Ὁρθῶς δὲ λέγει καταλήγον τὴν ἐκθεσιν, ὅτι εἴπερ ποτὲ νῦν ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι ἐκτὸς τῆς μεγίστης ὀφειλείας ἦν παρέχει ἡ Ἑλλήν. ἀτμοπλοῖα εἰς τὴν συγκοινωνίαν καὶ τὴν ἐμπορίαν, δύνανται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς ἄλλας σπουδαίας ἀνάγκας τῆς πατρίδος. (σελ. 7.)

Τοιαύτη ἐν συνόψει ἡ ἐνέργεια τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, ἐνέργεια δι' ἣν πικρὸς Ἕλληνας καρδίαις ὀφείλει εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτήν.

Ὡς νέαν δὲ μαρτυρίαν κατὰ τῶν περὶ πάντων, καὶ περὶ αὐτῆς τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας σχετλιζόντων ἀναφέρομεν καὶ πάλιν (α), τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν τῶν αὐτῶν μελῶν, ἅτινα πρὸ ἐτῶν διευθύνουσι τὰ τῆς ἐταιρίας ταῦτα.

Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΟΦΙΣ.

Ὁ ὄφις τῆς Κύπρου, ἀνάγεται εἰς εἶδος ὄφεων, εἰς μόνην ταύτην τὴν νῆσον εὐρισκόμενον, ὡς φαίνεται· εἶναι δὲ ἐπικινδυνωδέστερος, ἴσως δὲ καὶ δηλητηριώδστερος καὶ αὐτοῦ τοῦ κροταλίου, διότι λέγεται ὅτι ἔχει τὴν ἀρετὴν νὰ ἀνκλύῃ ὀλόκληρον ἀμνὸν διὰ τοῦ δηλητηρίου του καὶ νὰ τὸν καταβιβάξῃ ὑγρὸν εἰς τὸν στόμαχόν του. Τὸν ὄφιν τοῦτον ἐγνώριζον καὶ οἱ ἀρχαῖοι. Ὁ Ἀριστοτέλης (Αἰλικ. ἱστ. Ζ. 15. 4.) λέγει ὅτι «ἐν Κουρίῳ τῆς Κύπρου ὄφεων τι γένος εἵναι φασί, ὃ τὴν δύναμιν ἔχει ὁμοίαν τῇ ἐν Αἰγύπτῳ ἀσπίδι, πλὴν ὅτι τοῦ χειμῶνος ἐὰν δάκῃ οὐδὲν ἐργάζεται, εἴτε δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, εἴτε διότι τὸ ζῶον δυσκίνητον γάρ ὑπὸ τοῦ ψύχους ἀποπηγνύμενον, καὶ τελῶς ἀδύνατον ἐὰν μὴ θερμανθῇ.» Καὶ

(α) Ὁρα Παγδ. τομ. 12' σελ. 214.

τῶντι εἰς τὸ Κούριον τοῦτο τῆς Κύπρου ἀκρωτήριον φαίνονται καὶ σήμερον πολυπληθέστεροι· καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ὄχι μόνον ἡρημώθη καὶ δὲν κατοικεῖται, ἀλλὰ ἡλλαξε καὶ ὄνομα. Δὲν ἀφιερώθη ὅμως εἰς τὸ ὄνομα αὐτῶν, ἀλλὰ εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των, διότι καλεῖται ἀκρωτήριο τῶν αἰλούρων, δι' αἰτίαν τριάνδε·

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, θεωρῶν τὴν ἐπὶ τριάκοντα ἔξ ἔτη ἐρήμωσιν τῆς νήσου, ἔπαυσε δοῦναι τινα ὄνοματι Καλόκκιστον ἵνα τὴν κατοικήσῃ. Οὗτος δὲ ἰδὼν τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβλαβεισμάτων αὐτῶν ὄψεων, ἐρρίψε περὶ τοὺς χιλίους αἰλούρους εἰς τὸ ῥηθὲν Κούριον ἀκρωτήριο, ὅπου οἱ ὄφεις ἦσαν πολυπληθέστεροι. Τοὺς αἰλούρους τούτους περιεποιούντο οἱ καλόγηροι τῶν μονῶν ἅπασι τῆς ἡμέρας δι' ἐξόδων τοῦ δουκὸς, καὶ τοὺς ἐκάλουν ἔξω τῶν δασῶν σημαίνοντες τοὺς κώδινας τῶν ἐκκλησιῶν ἵνα ράγῃσι τὴν προετοιμασθεῖσαν τροφήν· μετὰ ταῦτα δὲ διεσκορπίζοντο πάλιν εἰς τὰ δάση κυνηγοῦντες κατὰ στρεπτικώτατα τοὺς ὄφεις· ἔκτοτε τὸ ἀκρωτήριο ὠνομάσθη τῶν αἰλούρων.

Ὁ ὄφεις οὗτος καλεῖται καὶ σήμερον ὑπὸ τῶν Κυπρίων κουρή, καὶ δὲν ἀμφισβῆλλω ὅτι εἶναι ὁ παρ' Ἡσυχίῳ κωρίας ἢ τυφλίας, διότι καὶ ὁ καθ' ἡμᾶς εἶναι ὅτε μὲν κωφός, ὅτε δὲ τυφλός. Πλείστοι νεώτεροι ἐκεκτοφόρησαν τὸν ὄφιν τοῦτον, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐρεῦρε καὶ τοῦτο ἡ φαντασία τοῦ ὄχλου· δὲν πιστεύω δὲ ὅτι ὁ Νόννος (Διονυσ. Βιβλ. Ε') προικίσας μὲ κέραια τὸν ὄφιν τοῦτον·

«Ἐνθεν ἀνεξίτητος Κεραιτὶδης ἔνδοθι Κύπρου,

«Φηρῶν εὐκείρων διδυμήχρους ἦθεε φύλη»,

δὲν πιστεύω, λέγω, ὅτι εἶδεν ἐν Κύπρῳ ἰδίους ὄφιν αὐτὸν κεραιτοφόρον· ἔχω πλείστα παραδείγματα τῆς γονίμου φαντασίας τοῦ Κυπρίου λαοῦ, αἰετοῦ βουλομένου νὰ καθιστῇ εἰς τὴν διήγησίν του τραγωδέστερον καὶ τρομερώτερον τὸ ἀπλῶς τραγῶδες καὶ τρομερόν. Ὁ δὲ Μαρτῖνος Κρούσιος, περιπεσὼν εἰς τὰ δίκτυα τῆς μυθολογίας τῶν γραικῶν, παριστᾷ ἄμορφον τέρας καὶ ἐκτρομακτῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον δὲν ἐφάνη ποτὲ εἰς τὸν κόσμον, καὶ λέγει (κατ' εἰρησὶν τινα Στρυματίου Δοννάτου Κυπρίου) ὅτι «εἰς τὸν Ὀλυμπον Κύπρου γεννᾶται ζῶον τῷ σώματι καὶ τῇ οὐρᾷ ὀφιοειδές, τετράπουν, μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχων μῆκος ἵππου, ῥωμαλέον τῇ δορᾷ, σιδήρου μὴ φροντίζον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους κατὰ πόροδον καταπνέον.» Εἶναι δὲ ὁ ὄφεις ἡ κουρή, ἥτις καὶ τὸν Νόννον πλανᾷ καὶ τὸν Μαρτῖνον ἐκπλήττει.

Τὸ ἐρπετὸν τοῦτο διεσκορπισθὲν γεννᾶται καθ' ὅλην τὴν νήσον, ἰδίως δὲ, ὡς εἶπον, ἐνδικατρίβει πολυπληθέστερον εἰς τὸ παρὰ τὴν Λεμεσσὸν ἀκρωτήριο τῶν αἰλούρων. Καί, ἂν καὶ τὸ ἀκρωτήριο τοῦτο εἶναι λίαν γόνιμον καὶ παραγωγόν, ὅμως ἄνθρωποι

δὲν κατοικοῦσιν ἐκεῖ, διότι ὑπερίσχυεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὄψεων· εἶναι δὲ οὗτος ποικιλόχρους καὶ φέρει ἐφ' ὅλου τοῦ δέρματος κηλίδας λευκὰς μετὰ μελάνων μεμιγμένας. Διαιτῆς ὢν, δὲν ἔχει μῆκος πλείον τερὸν τοῦ πήχεως, εἶναι δὲ ἀναλόγως λίαν ὀγκώδης· ἀνυψύσσεται δὲ καὶ ὡς φαίνεται ζῇ πολὺν χρόνον· διότι διηγοῦνται ὅτι εἶδον κουρὰς δέκα πήχεων τὸ μῆκος καὶ ὡς μεγάλης δοκοῦ τὸ πλάτος· εἶδον καὶ ἐγὼ ὀλίγον μικροτέρας. Ζῇ τρώγουσα χῶμα συνίθως, ὁπόταν ἡ ἄγρα τῆς δὲν τῇ φαίνεται πρόχειρος, καὶ κατοικεῖ εἰς τοὺς βράχους εἰς μεγάλους ὑπονόμους καὶ σπήλαια. Ὅταν εἶναι μικρὸς ὁ ὄφεις οὗτος κρύπτεται ὑπὸ πέτρας ἢ περιτυλίσσεται εἰς τὰς ῥίζας τῶν δένδρων, ἐν γένει δὲ ἀγκυρᾷ νὰ ἐνδικατρίβῃ εἰς ξηρούς καὶ αὐχμηροὺς τόπους. Εἶναι δυσαιδὲς τὴν θέαν καὶ δύνανται νὰ ἀνορθώσῃ τὰς τρίχας τοῦ θεατοῦ. Εἶναι ἐπιφοβώτατος ἰδίως τὸ θέρος, τὸν δὲ χειμῶνα φαίνεται ὅτι πολεμεῖται ὑπὸ τοῦ ψύχους· τὸ θέρος ὅμως εἶναι ζωηρότατος καὶ πράγματι θηρίον. Ἀμὰ ὁ ἥλιος ἀρχίσῃ νὰ γίνεταί θερμότερος, ἐγείρει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀνίσταται ὑπεράνω τῆς γῆς· πήχεις ὀλοκλήρους ἐν μέσῳ τῶν ἀμπελώνων καὶ τῶν στάχσεων, ὥσπερ ῥάβδος ὑπακούουσα πολλάκις καὶ εἰς τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων. Συρίζει τότε καὶ κινεῖται ὡς κάλαμος, οὐχὶ ὅμως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ἀλλ' ὑπὸ τῆς δηλητηριώδους ἐφέσεώς του πρὸς τὸ δυστυχὲς θῆμα. Δὲν φεῖδεται οὐδενὸς ζώου, καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὀλόκληρον ζῶα καταβροχθίζει. Ὅταν ἐν μέσῳ τοῦ καύσωνος ἐκπέμπῃ τὸν συριγμόν του, πολλάκις ἐκσπενδονίζει τὴν φθοροποιὸν ἰάν του καὶ δέκα πήχεις μακράν. Τρέχει ταχύτερον τῶν ἄλλων ζώων, πολλάκις πηδητικῶς καὶ ῥαπίζει τὰ ζῶα διὰ τῆς οὐρᾶς του, ἕως οὗ μολύνῃ τὸ αἶμά των διὰ τοῦ ἰοῦ του. Τὸ θέρος ἀνακινίζει τὸ ἐνδύμα του ἀποδερματούμενος καὶ τὸ ἐναποθέτει ὅπου ἂν εὐαρεστηθῇ. Τὸ δέσμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἔχον ἰακτικὴν ἐνέργειαν κατὰ τῆς σελήνης, ἥτις ὑποτίθεται ὅτι τιμῶρεϊ ἐκεῖνον, ὅστις τολμᾷ νὰ δείξῃ διὰ τοῦ δακτύλου τὸν δίσκον τῆς. Τρίβουσι λοιπὸν τὰς χεῖρας οἱ Κύπριοι διὰ τοῦ δέρματος τούτου ἵνα μὴ θραύσωσιν ὑέλιναν ἀγγεῖα ἢ πράξωσιν ἄλλας οἰκιακὰς ζημίας, δείξαντες τὴν σελήνην διὰ τοῦ δακτύλου των. Εἶναι ἀπτόητον, καὶ βλάπτει γενικῶς καὶ θανατηφόρος. Ὁ δηχθεὶς ὀφθαλμοὶ εἰς τὴν στιγμὴν νὰ ἀποκόψῃ τὸ προσβληθὲν μέλος· εἰδμενὴ λαμβάνει τὴν θάνατον ὡς τιμῶρίαν τῆς ἀπειθείας του. Διὰ τοῦτο βλέπεις πολλοὺς ἐν Κύπρῳ ἡκρωτηριασμένους ὑπὸ τοῦ ὄψεως τούτου, πολλοὶ δὲ καὶ ἀπωλέσθησαν. Ὅπου μαθητευθῇ ὅτι κατοικεῖ οὐδεὶς πλησιάζει. Λέγεται δὲ ὅτι τὸ ὄπλον καὶ τυφλῶς ἂν ῥιπθῇ, τὸν ἐπιτυχάνει θανάσιμα, διότι, ὡς φαίνεται, ἔχει ἰδίαν ἠλεκτρικὴν δύνάμιν. Πολλὰ δὲ μέρη τῆς νήσου εἰσὶ πεπολιορκημένα ὑπὸ τῶν ὄψεων

τούτων καὶ κατοικοῦνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ αὐ-
τοῦ, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα ἕτερός τις νὰ κα-
ταπατήσῃ τὴν χώραν τῶν· διότι ἐὰν φανῇ τις ἐνώ-
πιόν των εὐθὺς θανατόνουςιν αὐτόν. Κοιμᾶται τε-
κτικῶς, καὶ ὁ ὕπνος εὐλογεῖ αὐτὸν καὶ τὸν προικί-
ζει διὰ τοσούτων πλεονεκτημάτων ἐνόσω ἐπικαθῇ-
ται εἰς τὰ βλέφαρά του, ὥστε λέγεται μετὰ θετι-
κότητος ὅτι ἐὰν τις τολμήσῃ διὰ ῥάβδου νὰ κτυ-
πήτῃ αἶφνης τὸν λαιμὸν του κοιμωμένου, πηδᾷ ἐκ
τοῦ στόματός του πέτρα ἢ τῆς κουφῆς κκλουμένη,
ἣτις ἔχει ἱαματικὰς ἐνεργείας· πρὸς τῷ λαῷ μάλι-
στα δοξάζεται καὶ ὡς θαυματουργός. Ὅθεν προέκυ-
ψαν μῦθοι διάφοροι ἕνεκεν τῆς πέτρης ταύτης τῆς
κουφῆς, φαινομένης καὶ ὅλον τὸν μῦθον καὶ μετα-
ποιούσης τὴν γῆν εἰς χρυσὸν καὶ τοὺς λίθους εἰς
ἀδάμαντας, καθιστώσης τὰς στείρας μητέρας τέκνων
καὶ διὰ τῆς ἐλαχίστης συγκοινωνίας τῆς γλώσσης
μετ' αὐτῆς, δυναμένης νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον
λαίμαργον ὅσον δύνασκει νὰ φαντασθῇ, ὥστε νὰ φάγῃ
πρόβατα καὶ βόας ὀλοκλήρους εἰς ὀλίγον διάστημα
χρόνου. Εἶναι δὲ τὸς ἐπίφοδον τὸ θηρίον, ὥστε πε-
διάδας ὡς αἱ τῆς Ἀττικῆς ἐρημοῦνται ἕνεκεν τῆς ἐκεῖ
μεταβάσεώς του, ἀπλῶς θαλήσκοντος νὰ ἀλλάξῃ ἀέρα
ἢ κατοικίαν. Ἰδοὺ ζημὶα τῆς νήτου! Ἰδοὺ ἐρήμωσις
καὶ ὀπισθοδρομήσις τῆς γεωργίας ἕνεκεν τῶν ὄρεων,
οὓς αὕτη ἔθραψε διὰ τῆς γεωργίας!

Καὶ ἐντοῦτοις δύο ἐχθροὶ μόνον εὐρεύθησαν, ὅφ'
ὦν ἀσθενῶς πολεμεῖται, ὁ τῆς γοητείας καὶ ὁ τῶν
αἰλούρων. Ὁ τῆς γοητείας, ἂν καὶ ἀνέκαθεν ἀνεκα-
λύφθῃ ἐν Κύπρῳ καὶ ἐχρησίμευε καὶ εἰς ἄλλας ἀ-
νάγκας, οἷον πόνους τῆς καρδίας καὶ ἐτέρων μελῶν
τοῦ σώματος, ὅμως ἐράνη κατὰλληλος ὑπὸ τῶν Κυ-
πρίων εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ἐπατύγχανεν.
Ἰδοὺ δὲ ὁ τρόπος τῆς γοητείας. Ὁ δηχθεὶς τρέχει ἐν
σιγῇ ἄκρα πρὸς τὸν γόητα, ὁ γόης νοήσας τὸ δεινόν,
ἄρχεται μορμυρίζων, λαμβάνει τεμάχιον ἐνδύματος
τοῦ δηχθέντος, τὸ πκτεῖ καὶ ποτίζει δι' ὕδατος τοῦ
ἐνδύματος τὸν πκθόντα. Τοῦτο γίνεται καὶ δι' ἀντι-
προσώπου ὅταν ὁ δηχθεὶς ἀδυνατῇ ἐκ τῶν πόνων νὰ
βηδίσῃ. Τρέχει ἐν σιγῇ ὁ ἀντιπρόσωπος, φέρων ὅμως
τεμάχιον ἐνδύματος τοῦ πκθόντος, τὸ ρίπτει σιωπῶν
εἰς τοὺς πόδας τοῦ γόητος, φέρεται ὁ γόης ὡς νὰ ἦτο
αὐτός ὁ δηχθεὶς ἐνώπιόν του καὶ οὕτως ἵαται παρκ-
χρήμα ὁ πάσχων. Ὁ γόης θεωρεῖται καὶ σήμερον ὑπὸ
τοῦ λαοῦ ὡς ὁ πρῶτος πολέμιος τοῦ ἰσχυροτάτου
αὐτοῦ θηρίου.

Οἱ δὲ αἰλουροὶ ἀνέπτυξαν μεγίστην ἱκανότητά
κατὰ τῶν ὄρεων ἐκπαλαί, καὶ ἐπομένως ἠγάπηθησαν
ὑπὸ τῶν καλογήριων ὡς ζῶα εὐεργετικὰ διὰ τρέφον-
ται παμπληθεῖς εἰς τὰς μονὰς μετ' ἐπιμελείας ὡς
καλογηρόπουλα καὶ αὐτοί. Τῶν μονῶν αἱ πλεῖσται
κεῖνται μακρὰν τῶν χωρίων εἰς τὰς ἐρημίας ὅπου

καὶ οἱ ὄρεις ἔχουσι τὰς κατοικίαις των. Οἱ αἰλουροὶ
γυμνάζονται, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ὑπὸ τῶν καλογή-
ρων καὶ τέρπονται εἰς τὸ κυνηγέσιον τῶν ὄρεων.

Εἶπον ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὄφρις καλεῖται κουφῇ,
καὶ δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης ὅτι ἦτο γνωστὸς εἰς τοὺς
ἀρχαίους. Ἀλλ' ἂν καὶ εἶναι τὸσον τρομερός, ὅμως
τὸ κοινῶς λεγόμενον *μαυροφρεῖδο* νικᾷ τὴν κουφὴν
καὶ τὴν καταπίνει. Εἶδον ἐγὼ αὐτὸς εἰς Κύπρον τοι-
οῦτον σύμπλεγμα ὄρεων παλαιὸν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.
Τὸ μαυροφρεῖδο ἐνίκησε τὴν κουφὴν καὶ ἤρχισε νὰ
τὴν καταπίνει. Ὅπότεν πρὸ πάντων ἡ κεφαλὴ τῆς
κουφῆς μετ' ἀγωνίας κατήρχετο εἰς τὸν στόμαχον
τοῦ μαυροφρείδου, ἦτο ὠραιότατον τὸ θέαμα, διότι
ἀντίστατο ἀσπαίρουσα ἐντὸς τοῦ στομάχου τοῦ ἄλ-
λου. Καὶ αἱ μικραὶ κουφαὶ εἶναι λίαν δηλητηριώδεις.
Ἀλλὰ δὲν εἶμαι σύμφωνος μετὰ τοῦ Κυρίου Α. Σκ-
κελλαρίου δοξάζοντος εἰς τὰ Κυπριακά του (σελ.
254) ὅτι οἱ Κύπριοι φέρουσιν εἰς τοὺς πόδας των
τὰς λεγομένας *ποδίνας* (ὕψηλα ὑποδήματα) ἵνα μὴ
δάκνωνται ὑπὸ τῶν ὄρεων. Ἰσως ἐννοεῖ ἰδίως ὅταν
κατὰ λάθος πκτήσῃ τις αὐτούς· ἀλλὰ τότε ὁ ὄφρις
ἀποθηριούται καὶ λυσσωδῶς ὁρμᾷ κατὰ τοῦ ἀνθρώ-
που. Ἐπειτα πανταχοῦ τῆς νήσου φέρεται τὸ ὑπό-
δημα τοῦτο, ὁ δὲ ὄφρις εἰς πολλὰ μέρη αὐτῆς ποσῶς
δὲν φαίνεται. Δὲν συμφωνῶ δὲ οὔτε ὅτι φέρουσιν κώ-
δωνας εἰς τὰ ὀρέπανα ἵνα διώκωσιν αὐτοὺς διὰ τοῦ
ἡχου, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα τηρῶσιν οἱ κώδωνες τὸ ἴσον
τοῦ θεριστικοῦ ἄγματος των.

Γ. ΛΟΓΚΑΣ.

ΑΠΑΦΟΡΑ.

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ. Τὴν 24 τοῦ μη-
νὸς τούτου, ἡ Μεγ. Βασίλισσα Ὁλγα ἔτεκε
διάδοχον τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, ὀνομασθέντα
παρευθὺς **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ**. Ἀπερίγραπτος
ἡ ἀγαλλίασις τοῦ ἔθνους.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ Τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ. Ὁ
καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος πο-
λέμῳ διαπρέψας καὶ ἐν τῇ ἐπελθούσῃ μετὰ τῆς ἐλευ-
θερίας εἰρήνῃ ὑπὲρ τῆς εὐεξίας τοῦ γένους τὸ ἐπ' αὐ-
τὸν ἀγωνιζόμενος ὑποναύαρχος Κ. Ν. Νικόδημος
συνέστησε κατὰ τὸ 1859, ὡς γνωστὸν ἤδη, περιο-
δικὸν διαγώνισμα συγγραφῆς βιβλίου περὶ τῶν κα-
θηκόντων τοῦ πολίτου ὡς χριστιανοῦ κλπ. Ἐπελθού-
σης ἤδη τῆς τρίτης τοῦ προκειμένου διαγωνίσματος
περιόδου, ἀνήνεγκεν ἡμῖν ὅτι τοῦτο ὀρίζεται καὶ
κατὰ ταύτην εἰς συγγραφὴν βιβλίου ἀπλῶς καὶ εὐ-
καταλήπτως περιέχοντος τὰ πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς
τὸν πλησίον, πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς ἑαυτὸν κα-